

10 e Kamer

Nr. 1393/05
VAN HET PARKET

Nr. 97816
VAN HET ARREST

15 december 2006

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Na cassatie.

not. HA 66.28.5314/97 van het Openbaar Ministerie tegen:

, bediende, geboren
, wonende te

Beklaagd van;

te , van 11 februari 1997 tot 19 juli 2003

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde , eigendom van

, bediende, geboren
, wonende te , ingevolge akte van
schenk ing d.d. 23.08.1989 verleden voor notaris met
standplaats te

- een constructie van 7 m x 17 m, opgetrokken uit nieuwe materialen, en dienstig als paardenstal en bergplaats zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68§1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening - de plaats te herstellen in de vorige toestand

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van € 170 per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn,

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 8 juni 2004, 13de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van € 350 te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op € 1 750 of een vervangende gevangenisstraf van 65 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van € 10 te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op € 55.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van € 10,22.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van € 25.

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie en dit binnen een periode van één jaar nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van € 170 per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 17 juni 2004 door de beklaagde.
- 23 juni 2004 door het openbaar ministerie.

*

*

*

Bij arrest van 1 juni 2005 van de 12de correctionele kamer van het Hof van beroep te Antwerpen, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Ontvangt de hogere beroepen;

En opnieuw uitspraak doende in hoger beroep;

Actualiseert en preciseert de feiten door aanvulling van de tenlastelegging als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Verklaart beklaagde : schuldig aan het in de tenlastelegging bedoelde feit van instandhouding, en veroordeelt hem hiervoor tot de geldboete van € 350 door vermeerdering met 40 opdecimen gebracht op € 1 750 of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van € 10, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op € 55;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij begroot op € 161,83.

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van € 25;

Beveelt beklaagde : de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen de volledige afbraak van de wederrechtelijk opgestelde constructie inhoudt inclusief het verwijderen van de er aanwezige kelders, vloerplaten en funderingen en zulks binnen de termijn van één jaar ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen het jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, of het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen. Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van € 170 per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Tegen voormeld arrest werd door beklaagde op 14 juni 2005 beroep in Cassatie aangetekend.

* * *

Bij arrest van het Hof van Cassatie van 20 december 2005, werd als volgt beslist:

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Verwijst de zaak naar het Hof van Beroep te Gent.

Gezegde kosten begroot op de som van € 131,24.

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester
, advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
advocaat-generaal.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2.1. Het te last gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, in de regel strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

2.2. Het is evenwel zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

2.3. Het te last gelegde misdrijf van in stand houden was op 11 december 2003, het ogenblik waarop de rechter van de strafvordering werd geadieerd door de betekening van de dagvaarding, niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers volgens het gewestplan Neerpelt-Bree gelegen in ontginningsgebied met nabestemming natuurgebied waarvan de ontginning ten tijde van de uitvoering van de handelingen en werken niet was stopgezet, geen kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO.

2.4. De opheffing van het strafbaar karakter van het te last gelegde misdrijf vóór de inleiding van de strafvordering brengt mee dat de strafvordering niet ontvankelijk is.

3. Het Hof is niet bevoegd om te oordelen over de herstellvordering die voor de strafrechter werd ingesteld op een ogenblik dat de instandhouding niet langer strafbaar was.

**OP DEZE GRONDEN,
het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
24 van de wet van 15 juni 1935,
190 en 211 Wetboek van Strafvordering,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigd het bestreden vonnis van de correctionele rechtbank van Hasselt,
13° kamer, van 8 juni 2004 als volgt:

verklaart de strafvordering niet ontvankelijk,

verklaart zich niet bevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering
van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur,

laat de in beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie
gevallen kosten ten laste van de Staat.

Kosten:

Afschriften:

Opstelrecht ber.bekl.:

Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 15 december 2006.

Aanwezig :

I, kamervoorzitter,

, raadsheer,

, raadsheer,

, advocaat-generaal,

griffier;